

landsk Fodtøj, det garanterer vi ikke for!" da bringes i Anvendelse, man kan jo nemlig ikke let faa Fodtøj gratis istandsat hos Fabrikker, som ligger i Udlandet.

Dette Forhold i Forbindelse med de vigende udenlandske Priser, saa snart en dansk Fabrik i Prisen naar ned til den udenlandske Pris, er Aarsagen til, at vi for Tiden ikke virksomt kan imødegaa Konkurrencen fra det billige udenlandske Fodtøj, hvorimod udenlandsk Fodtøj i samme eller bedre Kvalitet som vort ikke generer os, da det ligger paa samme eller højere Prisniveau som vort.

Man hører ofte Udtrykket „gode, billige udenlandske Sko“, men Ordene gode og billige kan ikke sammenstilles, naar Talen er om udenlandsk Fodtøj, da det billige Fodtøj, som det her drejer sig om, er af en saa ringe Holdbarhed, at det i Brugen bliver langt dyrere end dansk Fodtøj, som er nogle Kroner dyrere pr. Par, hvorfor det nationaløkonomisk set er til stor Skade, at det kan indføres.

At købe Fodtøj er en Tillidssag, da tilsyneladende ens Fodtøj kan leveres i mange forskellige Kvaliteter med højst forskellig Brugsværdi.

Jeg vil tillade mig at anføre et Eksempel fra det praktiske Liv, et Eksempel, som Udvalget her sikkert vil kunne kontrollere Rigtigheden af, hvis man ønsker det.

Mit Firma har i mange Aar været Leverandør af Militærstøvler til Hærens Munderingsdepot, og da Krigen udbrød, havde jeg en Leverance under Arbejde, som jeg efter Konkurrence skulde levere til 16 Kr. 25 Ø.

Da Indkaldelserne efter Krigens Udbrud udkrævede flere Støvler, end Depotet raadede over, og end der straks kunde fremskaffes fra herværende Fabrikker, udsendte Depotet Sergenter for at købe Støvler hos Skotøjshandlere.

Det viste sig saa, at man hos Detailhandlerne kunde købe lignende Støvler som af mig leveret til en Pris, som laa 2—3 Kr. under min Pris, i hvilken Anledning jeg blev kaldt til den daværende Stabsintendant Brasen, som foreholdt mig denne tilsyneladende Urimelighed.

Jeg anførte, at man ikke kunde sammenligne de Støvler, jeg leverede, med de i Handelen værende Støvler, da mine var lavet af udsøgte Materialer, som for hver enkelt Dels Vedkommende blev besigtiget og antaget af Depotets Besigtelsesmænd, hvorfor mine Støvlers Holdbarhed var saa meget større, at de i Brugen blev langt billigere end de i Butikkerne indkøbte billigere Støvler.

Stabsintendanten afbrød mig kort ved at meddele mig, at Materielintendanturen følte sig bedraget ved min høje Pris, og at jeg ikke oftere skulde ulejlig mig med at indgive Tilbud til Intendanturen, da jeg aldrig mere vilde faa et Tilbud antaget.

En Maanedstid efter meddelte Stabsintendanten mig, at han vilde tale med mig, og da jeg kom ud paa Depotet, viste han mig en stor Bunke brugte, kasserede Militærstøvler, idet han sagde: „Jeg har sendt Bud efter Dem for at gøre Dem en uforbeholden Undskyldning for min Optræden mod Dem, da De sidst var her; der ligger de Støvler, som vi har købt hos de handlende, og som allerede er opslidt og ubrugelige, det er de dyreste Støvler, jeg endnu har købt. Jeg har nu lært, hvor jeg skal købe Støvler, vil De sende mig et Tilbud paa 3 000 Par.“ Siden den Tid har jeg fremdeles været Leverandør af Fodtøj til Materielintendanturen.

Dette synes mig at være et oplysende Eksempel paa, at det ikke er den lavere Indkøbspris, som er afgørende for, hvilket Fodtøj der er det billigste at bruge.

Siden Kronestigningen har Skotøjsindustrien gennemgaaende arbejdet med Tab, vi har gjort alt, hvad der er muligt for at nedbringe vore Priser, saaledes at vi, som tidligere, kunde holde den overdrevne Import ude. Neppe nogen anden Industriefrembringelse er faldet saa meget i Pris som netop Fodtøj; de Sko, som vi i 1920 fik 35—40 Kr. for, sælger vi i Dag for 12—13 Kr., men alle Anstrengelser og alle Besparelser har været forgæves. Importen stiger fra Maaned til Maaned, saaledes at den nu har naaet den ligefrem fantastiske Højde af 235 000 kg for den sidste Importmaaned, som der foreligger Statistik for, hvilket næsten er lige saa meget som den normale aarlige Import før Krigen, og der er ingen som helst Udsigt til, at Forholdene vil falde i Lave af sig selv; vi gør og har gjort, hvad der er muligt for at imødegaa Konkurrencen, vi kalkulerer uden Avance og beregner vore Omkostninger efter normal Produktion, skønt vi er nede paa ca. Halvdelen af vor Ydeevne, og Driftskapitalen bliver ikke forrentet, saa naar de Priser, vi kommer til efter disse Beregninger, ikke kan holde Importen ude, er Grunden ikke Mangel paa Konkurrencedygtighed, men den Overflod af Fodtøj, som findes i andre Lande, og som sælges for enhver Pris blot for at frigøre sig derfor, og en yderligere Nedsættelse af vore